

Kırık Örüntü Evrenine Dalış

Rafet Arslan

"Tanrının dudaklarından konuştuğu kadınlar: Sbyl" Walter Burkert

Şimdi gözlerinizi kapatın.

Ve bir soyut uzay düşleyin.

Ama yep yeni bir uzam, sanatçının zihninden, okumalarından ve düşlerinden oluşan. Kuşkusuz ne çekici ve tekinsiz bir imge denizidir bu.

Şimdi gözlerinizi açın Sibel Kırık'ın imge dünyasına bakın ve ona düşmekten korkmayın.

Formların akışına, lekelerin örüntüsüne, renklerin dansına ve ritmine, yeniden ve yeniden üretilen; semazen ya da quasar'lar gibi dönen ritmine kendinizi bırakın.

Yeni bir tanışma, randevu anı bu; korkmayın.

Soyuta dair bildik ezberleri, tekrarları, dekoratif üslupları az unutun. Bu yeni uzaya kendinizi bırakın, Sibel'in Kırık Örüntü evrenine.

Karşımızda Akademi çıkışlı, sanatın birkaç branşından eğitilmiş bir sanatçı var. Ama Kırık'ın özneliği; yağlı boya resmi ya da baskı sanatlarına dair eğitiminin özünü alması ama bu donanımı kendi deney, araştırma, derin okumaları ile birleştirip bir nevi simyasal işleme tabi tutarak, kişiselleştirmesidir.

Her ne kadar Türkiye de her kavram gibi aşınsa da sanatçı, bilindik yolları arşınlamayan, yeni yollar arayan, tüneller kazan, risk alan yaratıcı bireydir.

Sibel, yeni ve tekinsiz yollara girmekten çekinmeyen, kendi uzayını/evrenine oluşturmak için üst üste imgeler koyan "yaratıcı" bir sanatın örneğidir. Kendi ifadesiyle onun aradığı "başta bir anlamın belirlemediği bir yol" ve sonra devam eder düşü ve imgeyi kazmaya "bu sonsuzluk içinde bazı yönlerden sonsuz sabit formlar bulabilir miyiz?".

Ne kadar cüretkâr ve elzem bir sorudur bu.

Ki Sibel'in derdi ile simyacının derdini boşuna beraber okumadık. Devam edelim onun dilinden "üretirken formlar bilindik hallerinden çıkıp soyutlaştılar. Hafızaların saklandığı bir müze var sanki, oraya girip formlar çalıntılıyorum."

Burada "hafıza" vurgusu önemli, ki kazınan/ Détournement edilen hafıza; mağara ressamlarının, Kibele'nin, Lilith'in, Sbyl'in, Leonardo'nun Ursula K. Le Guin'in ya da Zen'in yoludur.

Anımsatayım, derin okumalar dedik; uzun sergi sürecinde Sibel'in atölye masasında Borges'in bütün öyküleri, Robert Massin'in yazının dibini kazıyan kitapları, Henri Le Fefebvre'nin hayati Ritimanaliz kitabı, Miyamoto Musaşi kılıç ve zen bilgeliği gördüklerim arasındadır. Arka fonda ritmine göre post-punk, jazz ya da elektronik çalışıyor ama kesin yalnız çalışıyor. Çünkü onun için yaratım süreci bir soyutlanma, bir çeşit simyasal işlem.

İnternet araştırmalarından, sanat tarihinden, sinemadan, sokak sanatı ve kültüründen de beslenmeyi ihmal etmiyorum. Yeni bir tarz, ifade yaratırken Amerikan soyut sanat dili ile (bence) mutasyona girmekten çekinmiyor. Yazının soyut bir uzay, doku ya da örüntü oluşturması onun için hayati; tuvallerinin içine gömülmüş, gizleştirilmiş harfler ve hatta kelimeler bulunuyor. Kendi diliyle "biçim oluştururken bir düşünce de oluşuyor ikisi eşzamanlı olarak. Bir kavramdan yola çıkmadan o anda ne üzerine düşünüyorsam onu yaratmak için üretiyorum."

Düşünce, form, deney ve yaratıcılık; işte Sibel Kırık'ın plastik evrenine girişin anahtar seti.

Bu yeni uzay oluşturma çabasında bir yerden sonra boya, tuval, kâğıt ya da ustası olduğu gravür teknikleri yetmiyor.

"Artık nesnelere dönüşümü" diye not düşüyor atölye defterine, "yalın bir sanatsal anlatıma ulaşma" diye devam ediyor. Kömür, plastik, pleksi ve başka hazır-nesne'ler onun pratiğinde özgün birer materyale dönüşüyor.

"Dokunmak ve hissetmek ile kurulan bir ilişki farklı bir ilişki. Diğer malzemelerde arada fırça var tüp var, bu direk parmakla ve yüzeye temas ederek eylemek demek. Form üretme etkinliğinin tuval dışında devamı... Gerilim ve tuhaf karşılaşmalar." Sonuçta "Sezgisel bir yaklaşım. Burada bulunuşları başka bir şeyi ya da doğadaki tüm kendisine yakın şeyleri çağırması ve yüzeye çağırması. Bir sesleniş."

Ne güzel ifade ediyor sanatçı. Ki soyuta yönelen sanatçı genelde ketumdur. Zihni gibi pür, saf bir ifadesi var Kırık'ın, ki bu güzellik tablolarına ve ready-made heykellerine yansıyor, bir ışıltı, parıltı olarak.

Örüntü...

Dokunun arasında çizgi, noktacık veya renklerin ritmik tekrarıyla oluşan görünüm.

Beden ve doğa.

"Doğanın tekrar eden modelleri, tekrar eden desenler ve şekiller. Bu sonsuzluk içinde bazı yönlerden sonsuz sabit formlar bulabilir miyiz?... Mekânı bir boşluk olarak oluşturabilir miyim?" Çünkü "Biçim kişiliği şekillendirir."

Buradan sayın sanatçıya seslenerek bitiriyoruz: Ne güzel şekillendiniz/şekillendirdiniz.

Ve son sözde bu metnin olası okuru ve bu serginin gözlemcisine; korkmayın!

Şimdi gözlerinizi kapatın.

Ve bir soyut uzay düşleyin.

İşte oradan Sibel Kırık'ın harikalar evrenine girebileceksiniz.

22-09-2024/Karaburun